

EBA/GL/2022/01

13. tammikuuta 2022

Ohjeet

purkamismahdollisuuksien
parantamisesta laitoksille ja
kriisinratkaisuviranomaisille

1. Noudattamista ja ilmoittamista koskevat velvoitteet

Ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä olisi sovellettava tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan käytäntöihinsä (esim. muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 08.06.2022, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään EPV:n verkkosivustolla olevalla lomakkeella, jonka viitteeksi merkitään ”EBA/GL/2022/01”. Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamista koskevista muutoksista on ilmoitettava EPV:lle.
4. Ilmoitukset julkaistaan EPV:n verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Sisältö, soveltamisala ja määritelmät

Sisältö

5. Näissä ohjeissa määritellään kriisinratkaisuvälinekohtaiset toimet, joita laitosten ja kriisinratkaisuviranomaisten tulisi toteuttaa parantaakseen laitosten, konsernien ja kriisinratkaisun kohteena olevien ryhmien purkamismahdollisuuksia kriisinratkaisuviranomaisten tekemän purkamismahdollisuuksien arvioinnin yhteydessä direktiivin (EU) 2014/59² 15 ja 16 artiklan mukaisesti.

Soveltamisala

6. Näitä ohjeita ei sovelleta laitoksiin, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 4 artiklan mukaisia kriisinratkaisun suunnittelun yksinkertaistettuja velvoitteita.
7. Näitä ohjeita ei sovelleta laitoksiin, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa todetaan, että ne puretaan hallitusti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jos strategia muuttuu, erityisesti likvidaatiosta kriisinratkaisuun, näitä ohjeita tulisi soveltaa täysimääräisesti mahdollisimman pian ja viimeistään kolme vuotta kriisinratkaisusuunnitelman, mukaan lukien uuden kriisinratkaisustrategian, hyväksymispäivästä.
8. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat päättää soveltaa näitä ohjeita kokonaan tai osittain laitoksiin, joihin sovelletaan kriisinratkaisun suunnittelun yksinkertaistettuja velvoitteita, tai laitoksiin, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa todetaan, että ne puretaan hallitusti kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat päättää soveltaa näiden ohjeiden kriisinratkaisuvälinekohtaisia osia (esimerkiksi velkakirjojen arvon alaskirjausta) laitoksiin, joiden suunnitellussa kriisinratkaisustrategiassa ei turvauduta kyseisiin välineisiin.
9. Laitoksiin, jotka eivät kuulu direktiivin 2013/36/EU³ 111 ja 112 artiklan mukaisen konsolidoidun valvonnan alaiseen ryhmittymään, näitä ohjeita sovelletaan yksilöllisellä tasolla.
10. Laitoksiin, jotka kuuluvat direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan mukaisen konsolidoidun valvonnan alaiseen ryhmittymään, sovelletaan näitä ohjeita kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja sen tytäryritysten tasolla (kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tasolla).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

Keitä ohjeet koskevat

11. Nämä ohjeet on tarkoitettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 1 kohdassa määritellyille finanssilaitoksille, joihin sovelletaan purkamismahdollisuuksien arviointia direktiivin (EU) 2014/59 15 ja 16 artiklan mukaisesti, sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i, v ja viii alakohdassa määritellyille toimivaltaisille viranomaisille, jotka valvovat kyseisiä laitoksia saman asetuksen 2 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Määritelmät

12. Ellei toisin ilmoiteta, näihin ohjeisiin sisältyvillä termeillä tarkoitetaan samaa kuin direktiivissä 2014/59/EU käytetyillä ja määritellyillä termeillä.

3. Täytäntöönpano

Soveltamispäivämäärä

13. Nämä ohjeet tulevat voimaan **1. tammikuuta 2024**

4. Ohjeet purkamismahdollisuuksien parantamisesta

4.1 Rakennetta ja toimintaa koskevat vähimmäisvaatimukset komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 27 artiklan mukaisesti

4.1.1 Toiminnan jatkuvuus

13. Laitoksilla tulisi olla operatiiviset järjestelyt, joilla varmistetaan sellaisten palvelujen jatkuvuus, jotka tukevat kriittisiä toimintoja ("kriittiset palvelut") ja niitä ydinliiketoiminta-alueita, joita tarvitaan kriisinhallintastrategian ja mahdollisen sitä seuraavan uudelleenjärjestelyn tehokkaassa toteuttamisessa ("olennaiset palvelut") – yhdessä kriittisten palvelujen kanssa ("merkitykselliset palvelut") – sekä käytettävissään sellaiset operatiiviset varat ja henkilöstö, joita tarvitaan, kun laitos asetetaan kriisihallintoon sekä liiketoiminnan tervehdyttämisen helpottamiseksi.

14. Ottaen huomioon purkamismahdollisuuksien arvioinnin peräkkäiset vaiheet komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 23 artiklan mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisen on kriisinratkaisustrategiaa laatiessaan otettava ensin huomioon laitoksen tai konsernin rakenne, liiketoimintamalli ja erilaiset palvelumallit sekä se, miten ne vaikuttavat toisiinsa. Seuraavana vaiheena ja sen vaikuttamatta laitosten vapautteen valita palvelumalli⁴, joka soveltuu parhaiten niiden liiketoimintaan, niiden olisi osoitettava jo määritellyn kriisinratkaisustrategian mukaisesti, että niiden palvelumalli todellakin tukee kriisinratkaisustrategiaa.

Ydinliiketoiminta-alueiden ja kriittisten toimintojen kartoitus

15. Laitosten on yksilöitävä merkitykselliset palvelut, operatiiviset varat ja henkilöstö sekä kartoitettava ne kriittisten toimintojen, ydinliiketoiminta-alueiden ja oikeushenkilöiden (jotka tarjoavat ja vastaanottavat palveluja) mukaan. Kartoituksen olisi sisällettävä ainakin komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/1624⁵ mukaisesti pyydettävät tiedot.

16. Edellä mainittu kartoitus tulisi sisällyttää säännöllisiin liiketoimintaprosesseihin, sen on oltava kattava ja sitä on päivitettävä säännöllisesti.

Sopimusehdot

17. Laitosten olisi varmistettava, että palvelujen tarjoamista ja hinnoittelua koskevien palvelutasosopimusten ehdot eivät muutu vain sen vuoksi, että sopimuspuoli (tai sopimuspuolen tytäryritys) asetetaan kriisihallintoon. Tämä tarkoittaa, että riskit, jotka liittyvät kolmannen maan lainsäädännöllä säänneltyihin kolmannen osapuolen sopimuksiin, olisi myös otettava huomioon sen varmistamiseksi, etteivät ne haittaa laitoksen purkamismahdollisuuksia. Tarkemmin sanottuna laitosten tulisi varmistaa, että niin kauan kuin olennaiset velvoitteet täyttyvät, konsernin sisäisesti tarjottuja ja kolmansien tarjoajien tarjoamia palveluja koskevilla sopimuksilla varmistetaan seuraavat:

- a. ei purkamista, keskeyttämistä tai muuttamista kriisinratkaisun perusteella (myös liiketoiminnan tervehdyttäminen direktiivin 2014/59/EU 51 artiklan mukaisesti);
- b. palvelujen tarjoamisen siirrettävyys uudelle vastaanottajalle joko palvelujen vastaanottajan tai kriisinratkaisuviranomaisen taholta kriisinratkaisun vuoksi (myös tervehdyttäminen direktiivin 2014/59/EU 51 artiklan mukaisesti);
- c. tuki kriisinratkaisun (myös direktiivin 2014/59/EU 51 artiklan mukaisen tervehdyttämisen) aikana tapahtuvassa siirrossa tai purkamisessa kohtuullisen

⁴ Kuten i) palveluntarjoajana on säännellyn oikeushenkilön liiketoimintayksikkö, ii) palveluntarjoajana on konsernin sisäinen palveluyritys tai iii) palveluntarjoajana on kolmas palveluntarjoaja.

⁵ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1624, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU mukaisia luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusuunnitelmia varten toimitettaviin tietoihin liittyviä menettelyjä ja vakiomuotoisia lomakkeita ja malleja koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1066 kumoamisesta (EUVL L 277, 7.11.2018, s. 1).

kauan (esimerkiksi 24 kuukautta) nykyisen palveluntarjoajan taholta ja samoin ehdoin ja edellytyksin; ja

- d. jatkuva palvelujen tarjoaminen luovutetulle konsernin yhteisölle kriisinratkaisun (myös direktiivin 2014/59/EU 51 artiklan mukaisen tervehdyttämisen) aikana kohtuullisen kauan luovutuksen jälkeen, esimerkiksi 24 kuukautta.

18. Laitosten olisi varmistettava, että merkityksellisiä palveluja voidaan jatkaa kriisinratkaisustrategian, mukaan lukien liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman, täytäntöönpanon aikana.

19. Jos laitokset eivät yrityksistään huolimatta pysty saavuttamaan ”kriisinratkaisukestävyyttä” sopimusehdoin, joilla varmistetaan 17 kohdassa luetellut edellytykset, niiden tulisi esittää asianomaiselle kriisinratkaisuviranomaiselle riittävät perustelut sille, miksi sopimuksia ei voitu muuttaa, ja edistettävä mahdollisia vaihtoehtoisia strategioita, kuten siirtymistä tarjoajiin, jotka mahdollistavat kriisinratkaisun kestävien ehtojen sisällyttämisen sopimuksiin.

20. Jos laitos ei pysty esittämään uskottavia vaihtoehtoisia toimenpiteitä kolmansiin maihin ulkoistetuille sopimuksille, laitoksen on rahoitettava sopimuksia ennakkoon kriisinratkaisustrategiaan sopivan ajan verran ja vähintään kuusi kuukautta, ja likviditeetti on korvamerkittävä ja koottava laadukkaista varoista.

Johdon tietojärjestelmät toiminnan jatkuvuuden yhteydessä

21. Laitosten on voitava raportoida kriisinratkaisuviranomaisille merkityksellisten palvelujen tarjoamisesta tai vastaanottamisesta, ja tietojen on oltava ajantasaisia ja saatavilla kaiken aikaa. Tätä varten laitoksilla tulisi olla kattavat, hakutoiminnolla varustetut ja ajantasaiset johdon tietojärjestelmät ja tietokannat (kaikki yhdessä muodostavat ”palveluluettelon”), jotka sisältävät kriisinratkaisukehyksessä määriteltyjen välineiden menestykselliseen täytäntöönpanoon tarvittavat tiedot, mukaan lukien tiedot varojen ja infrastruktuurin omistuksesta, hinnoittelusta, sopimusoikeuksista ja sopimuksista sekä ulkoistamisjärjestelyistä.

22. Laitosten olisi dokumentoitava sopimusjärjestelyt, jotka koskevat merkityksellisiä palveluja, joita saadaan kolmansilta osapuolilta ja konsernin sisäisiltä yhteisöiltä⁶, ja niillä tulisi olla selvät parametrit, joilla merkityksellisten palvelujen tarjoamisen tuloksellisuutta voidaan seurata palvelutasosopimusten perusteella, ja niiden on varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaiset saavat kaikki tarpeelliset tiedot tehdäkseen asianmukaisia päätöksiä ja soveltaakseen kriisinratkaisuvaltuuksiaan. Tähän olisi kuuluttava yksityiskohtaiset tiedot asianomaisista palveluntarjoajista ja vastaanottajista, palvelun luonne, sen hinnoittelurakenne (tai arvio sisäisten palvelujen kustannuksista), selvät parametrit (kvalitatiiviset/kvantitatiiviset), tuloksellisuustavoite (tai vastaava sisäisistä palveluista), palveluiden tarjoaminen edelleen muille yhteisöille tai kolmannen osapuolen suorittama alihankinta, tähän liittyvät luvat ja sopimuksen mukaiset olennaiset velvoitteet (kuten maksu/toimitus). Kun vastapuoli on EU:n

⁶ Konsernin sisäisiltä yhteisöiltä saatavia merkityksellisiä palveluja ovat: i) ne, joita tarjoavat konsernin saman oikeushenkilön osat (yhteisön sisäiset) ja ii) ne, joita tarjoaa konsernin muu oikeushenkilö.

ulkopuolella, pankin on otettava huomioon tämä seikka, kun se arvioi riskejä, jotka koskevat toiminnan jatkuvuutta kriisinratkaisussa. Erityisesti tässä tapauksessa pankin tulisi arvioida, missä määrin EU:n jäsenvaltion lainsäädäntöä tosiasiaassa sovelletaan sopimukseen. Kun turvaudutaan merkityksellisiin yhteisön sisäisiin palveluihin, dokumentoinnin tulisi helpottaa palvelujen tunnistamista ja siirtymävaiheen palvelusopimusten laatimista, jos sitä vaaditaan valitussa kriisinratkaisustrategiassa.

23. Palveluluettelon olisi tarjottava yksityiskohtaisia tietoja seuraavista:

- a. laitoksen palvelukartoitus, joka kuvataan 15 ja 16 kohdassa, myös palvelujen luonteen kuvaus;
- b. merkitykselliset palvelut, kun on analysoitu seuraavat: i) palvelujen keskeytymisen vaikutuksen olennaisuus ja ii) niiden korvattavuus;
- c. kustannukset tai hinta (sen mukaan, kumpi on olennaisempi), jotka liittyvät palvelujen tarjoamiseen (katso myös 31 ja 32 kohta);
- d. yhteys sopimusjärjestelyihin, joilla hallitaan merkityksellisiä palveluja ja niitä tukevia resursseja (kuten operatiivisia varoja). Kun useita sopimuksia kuuluu yhden pääsopimuksen piiriin, joka kattaa 23 kohdassa vaaditut tiedot, laitokset voivat sisällyttää palveluluetteloon ja sopimusrekisteriin vain pääsopimuksen edellyttäen, että ne pystyvät yksilöimään kaikki sopimukset, jotka tehdään kunkin pääsopimuksen nojalla, ja että asianomaiset kriisinratkaisuviranomaiset eivät vastusta sitä.

24. Palveluluettelossa tulisi olla hakutoiminto – tietoja on voitava hakea helposti kriisinratkaisun kannalta olennaisten kriteerien mukaisesti – ja siitä olisi voitava tuottaa yksityiskohtaisia raportteja sen eri ulottuvuuksista.

25. Laitoksilla tulisi olla kattava ja hakutoiminnolla varustettu rekisteri sopimuksista, jotka kattavat kaikki merkitykselliset palvelut – sisäiset ja ulkoistetut. Rekisteriä olisi päivitettävä säännöllisesti, ja sen on oltava käytettävissä oikea-aikaisesti⁷

26. Laitosten tulisi demonstroida nämä valmiudet kriisinratkaisuviranomaiselle osana harjoituksia.

Taloudelliset resurssit toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi

27. Laitosten tulisi seurata taloudellisia resursseja, jotka ovat käytettävissä konsernin sisäisille merkityksellisten palvelujen tarjoajille sekä kolmansien palveluntarjoajien maksujen varmistamiseksi. Taloudellisten resurssien tulisi olla riittävät helpottamaan kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden toiminnan jatkuvuutta kriisinratkaisussa sekä katettava vakautus- ja uudelleenjärjestelyvaihteet.

⁷ Kentät, jotka sopimusrekisterissä on oltava, esitetään liitteessä 3.

28. Laitosten olisi varmistettava, että merkityksellisten palvelujen tarjoajat kestävät kriisinratkaisun taloudellisesti. Jos merkityksellisiä palveluja tarjoaa sääntelemätön konsernin sisäinen yhteisö, palvelujen vastaanottajan tulisi varmistaa, että tarjoajalla on riittävät likvidit resurssit, jotka on erotettu konsernin muista varoista ja jotka vastaavat vähintään 50:tä prosenttia vuosittaisista kiinteistä yleiskustannuksista, jotka on laskettava komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/488⁸ 1 artiklan mukaisesti. Jos merkityksellisiä palveluja tarjoaa ulkoinen palveluntarjoaja, laitosten on noudatettava asianmukaista huolellisuutta (due diligence), kun ne arvioivat kolmannen palveluntarjoajan taloudellista kestävyttä⁹

Hinnoittelurakenne

29. Laitosten tulisi varmistaa, että merkityksellisten palvelujen kustannus- ja hinnoittelurakenteet ovat ennakoitavia, läpinäkyviä ja tavanomaisten markkinaehtojen mukaisia. Tarvittaessa on luotava selvät yhteydet palvelun alkuperäisen suoran kustannuksen ja kohdennetun kustannuksen välille. Laitosten olisi siis voitava selittää, miten merkityksellisten palvelujen kustannukset on kohdennettu sisäisesti. Näin saadaan ennakkoon varmuus kustannuksista, joilla palvelujen tarjoamista voidaan jatkaa kriisinratkaisussa, ja helpotetaan päätöksentekoa uudelleenjärjestelyvaiheessa.

30. Laitosten tulisi varmistaa, että palvelujen kustannus- tai hinnoittelurakennetta ei muuteta pelkästään siksi, että palvelujen vastaanottaja asetetaan kriisihallintoon. Tällä järjestelyllä tuetaan konsernin sisäisen palveluntarjoajan itsenäistä taloudellista elinkelpoisuutta tai varmistetaan, että dokumentaatio voi muodostaa perustan ulkoiselle sopimukselle, jos yhteisö, joka tarjoaa kriittistä palvelua, järjestetään uudelleen kriisinratkaisussa.

Keskeistä henkilöstöä ja osaamista koskevat varajärjestelyt

31. Laitosten tulisi varmistaa, että merkitykselliset palvelut ovat toiminnallisesti kestäviä ja että niillä on riittävästi henkilöresursseja ja asiantuntemusta kriisinratkaisun ja kriisinratkaisun jälkeisen uudelleenjärjestelyn tukemiseksi. Kolmansiin merkityksellisten palvelujen tarjoajiin tulisi soveltaa asianmukaista huolellisuutta (due diligence) ulkoistamista koskevien EPV:n ohjeiden¹⁰ 12.3 jakson mukaisesti.

32. Sen järjestämiseksi, miten merkityksellisten palvelujen tarjoajat (konsernin ja yhteisön sisäiset) voivat noudattaa edellistä kohtaa, laitoksilla olisi oltava dokumentoidut suunnitelmat, joilla varmistetaan, että merkityksellisissä rooleissa on riittävästi henkilöstöä kriisinratkaisussa, mukaan lukien säilyttämissuunnitelmat, joissa esitetään yksityiskohtaisesti toimenpiteet, jotka voidaan toteuttaa kriisinratkaisua edeltävässä vaiheessa tai kriisinratkaisun aikana mahdollisten merkityksellisissä rooleissa toimivien työntekijöiden eroamisen välttämiseksi; seuraajia koskevat suunnitelmat, joilla varmistetaan, että merkityksellisiin rooleihin, jotka

⁸ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 2015/488, annettu 4 päivänä syyskuuta 2014, delegoidun asetuksen (EU) N:o 241/2014 muuttamisesta yritysten kiinteisiin yleiskustannuksiin perustuvien omien varojen vaatimusten osalta (EUVL L 78, 24.3.2015, s. 1).

⁹ Ks. esimerkiksi ulkoistamista koskevien EPV:n ohjeiden 12.3 jaksossa esitetty lähestymistapa (EBA/GL/2019/02).

¹⁰ EBA/GL/2019/02.

mahdollisesti jäävät vapaiksi kriisinratkaisussa, on käytettävissä vaihtoehtoista henkilöstöä, jolla on asianmukaiset taidot ja tiedot; sekä tarvittaessa järjestelyt, joilla käsitellään riskejä, jotka liittyvät henkilöstöön, joka suorittaa tehtäviä useammassa kuin yhdessä konsernin yhteisössä.

Operatiivisten varojen käytettävyys

33. Laitosten olisi varmistettava, että asiaankuuluvien yhteisten palveluntarjoajien, palveltujen yhteisöjen, liiketoimintayksiköiden ja viranomaisten pääsy operatiivisiin varoihin ei keskeydy, jos jokin konsernin yhteisö kaatuu tai se asetetaan kriisihallintoon.
34. Tätä varten laitoksilla olisi oltava käytettävissä järjestelyt, joilla varmistetaan jatkuva pääsy asiaankuuluviin operatiivisiin varoihin kriisinratkaisun kestävien leasing- tai lisenssisopimusten avulla, oli kyseessä konsernin minkä tahansa oikeushenkilön kriisinratkaisu tai tervehdyttäminen. Jos tätä ei voida asianmukaisesti varmistaa, laitokset voivat järjestää asian niin, että kyseiset varat omistaa tai liisaa konsernin sisäinen yhtiö tai säännelty yhteisö, joka tarjoaa kriittiset yhteiset palvelut. Muussa tapauksessa voidaan harkita sopimusmääräyksiä, joilla varmistetaan pääsyoikeudet.

Toiminnan jatkuvuuden hallinta

35. Laitoksilla tulisi olla asianmukaiset hallintorakenteet, joilla hallitaan palvelutasosopimuksiin sovellettavien sisäisten politiikkojen noudattamista ja varmistetaan se. Erityisesti merkityksellisten palvelujen osalta riippumatta siitä, tarjoaako niitä konsernin sisäinen tai kolmas osapuoli, laitoksilla olisi oltava selvästi määritellyt raportointisuhteet, joiden avulla seurataan oikea-aikaisesti palvelutasosopimusten noudattamista ja voidaan reagoida asianmukaisesti.
36. Laitosten tulisi varmistaa, että merkityksellisten palvelujen tarjoajien toiminnan jatkuvuutta koskevissa suunnitelmissa ja varajärjestelyissä otetaan huomioon kriisinratkaisuun liittyvät olosuhteet ja että ne ovat asianmukaisia niin, että varmistetaan palvelujen tarjoamisen jatkuminen kriisinratkaisussa ilman, että tarvitsee turvautua sellaisten liiketoiminta-alueiden henkilöstöön, jotka eivät mahdollisesti enää kuulu samaan laitokseen tai konserniin kriisinratkaisun seurauksena.
37. Laitoksilla olisi oltava käytössä nopea ja tehokas päätöksentekoprosessi, joka sisältää elementtejä, jotka voivat vaikuttaa toiminnan jatkuvuuteen, muun muassa seuraavat:
 - a. toiminnan jatkuvuutta koskevien suunnitelmien ja/tai varajärjestelyjen aktivointi kriisinratkaisussa ja mahdollisessa sitä seuraavassa tervehdyttämisessä;
 - b. pääsyoikeuksien myöntäminen varahenkilöstölle ja mahdolliselle erityisjohtajalle direktiivin 2014/59/EU 35 artiklan mukaisesti;
 - c. merkityksellisten palvelujentarjoajien pääsy mahdolliseen ennakkorahoitukseen;

- d. toiminnan jatkuvuutta koskevista elementeistä tiedottaminen viranomaiselle ja konsernin sisällä mahdollisen uudelleenjärjestelyn sekä liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaa laativien asiantuntijoiden tukemiseksi.

4.1.2 Pääsy rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin

38. Laitoksilla tulisi olla järjestelyt, joilla varmistetaan jatkuva pääsy selvitys-, maksu-, toimitus-, säilytys- ja muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ¹¹ ja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien välittäjien ¹² tarjoamiin palveluihin, jotta vältetään keskeytykset ennen kriisinratkaisua ja sen aikana ja autetaan palauttamaan vakaus ja markkinoiden luottamus kriisinratkaisun jälkeen.

Rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureiden palveluntarjoajien yksilöiminen

39. Laitosten tulisi yksilöidä kaikki suhteet, jotka niillä on rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin ja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien välittäjiin. Laitosten tulisi yksilöidä myös keskeiset järjestelmät ja henkilöstö, joita vaaditaan rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluihin pääsyn ylläpitämiseen, ja niillä olisi oltava järjestelyt, joilla varmistetaan, että palvelut pysyvät käytettävissä tai ne voidaan korvata uskottavasti kriisissä.
40. Laitoksilla tulisi olla selkeä ymmärrys yksilöityjen rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palvelujen jäsenysvaatimuksista ja ehdoista jatkuvalla pääsyle kriittisten ja olennaisten rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluihin kriisinratkaisua edeltävässä vaiheessa ja kriisinratkaisun aikana. Tätä varten niiden olisi yksilöitävä velvoitteet, joita niiden on noudatettava rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien sääntöjen ja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoajien kanssa tehtyjen sopimusten mukaan, ja tarkistettava sovelletaanko velvoitteita mahdolliseen kriisinratkaisussa syntyvään seuraajayhteisöön (omaisuudenhoitoyhtiö tai hankkija) ja jos sovelletaan, niin mitä velvoitteita. Vastaavasti niiden olisi yksilöitävä olennaiset velvoitteet, joista määrätään sellaisten muiden palveluntarjoajien kanssa tehdyissä sopimuksissa, joiden palvelut ovat välttämättömiä rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palvelujen käyttämiseksi.
41. Laitosten olisi tiedettävä, miten kommunikoida kunkin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoajan kanssa taloudellisen stressin aikana, ja varmistettava, että ne voivat antaa lisätietoja, joita voidaan vaatia palveluihin pääsyn helpottamiseksi.
42. Laitosten olisi otettava huomioon toimet, kuten lisääntyneet vakuusvaatimukset tai maksamattomien luottolimiittien alennukset, joita rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit tai rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien välittäjät todennäköisesti tekisivät, sekä se, missä olosuhteissa ja millaisella aikataululla (esimerkiksi yhdessä päivässä tai muutamassa päivässä) ne tehtäisiin ja missä laajuudessa. Lisäksi laitosten olisi yksilöitävä vaatimukset, joiden mukaan

¹¹ Rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurit on ymmärrettävä CPMI-IOSCO:n määritelmän mukaan, ja näin ollen ne sisältävät vähintään seuraavat: maksujärjestelmät, (kansainväliset) arvopaperien keskussäilytysyhteisöt, arvopaperien selvitysjärjestelmät, keskusvastapuolet ja kauppapapereiden rekisterit. (<https://www.bis.org/cpmi/publ/d101a.pdf>)

¹² pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin liitteen C jakson 7 kohdan mukaisesti.

ne joutuvat maksamaan lisää rahaa maksukyvyttömyys- tai vakuusrahastoon, varmistamaan tarvittavat lisämaksuveloitteet tai rahoittamaan ennakkoon osa maksu- ja selvitysveloitteista tai ne kaikki taloudellisen stressin ja kriisinratkaisun tapauksessa. Kriisinratkaisuviranomaiselle tulisi toimittaa kohtuullinen arvio maksuvalmiusvaatimuksista, joita laitokset voivat kohdata erilaisissa stressiskenaarioissa, sekä asiaankuuluvat yksityiskohtaiset tiedot luottolimiiteistä ja niiden käytöstä ja likviditeetin historiallisesta huipusta (päivän sisäinen) tai vakuuksien käytöstä tietyllä aikavälillä.

43. Laitosten tulisi arvioida tunnistettujen todennäköisten toimien (lisävaatimukset tai heikentynyt, keskeytetty tai kokonaan suljettu pääsy rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuriin) vaikutusta kriittisiin toimintoihin ja ydinliiketoiminta-alueisiin.

Rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien kanssa luotujen suhteiden kartoitus ja arviointi

44. Laitosten olisi kartoitettava rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoajat¹³ suhteessa seuraaviin: a) kriittiset toiminnot, b) merkitykselliset palvelut, c) ydinliiketoiminta-alueet, d) oikeushenkilöt ja e) valvonta-, kriisinratkaisu- tai muut toimivaltaiset viranomaiset rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoajan osalta vähintään komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/1624 mukaisesti.
45. Laitosten olisi arvioitava vaihtoehtoisten tarjoajien kanssa toteutettujen järjestelyjen uskottavuutta, jos merkityksellisten rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoajien kanssa solmitun sopimussuhteen mahdollinen keskeytys voisi olennaisesti haitata ensisijaisen kriisinratkaisustrategian toteuttamista. Jos vaihtoehtoiset järjestelyt eivät ole toimivia, laitosten tulisi harkita vaihtoehtoisia toimenpiteitä palveluihin pääsyn keskeytymisriskin pienentämiseksi.
46. Laitosten olisi ylläpidettävä luetteloa toimista, joita rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien kriittisten palvelujen tarjoajat voivat toteuttaa sulkeakseen pääsyn palveluihin kokonaan tai keskeyttääkseen tai rajoittaakseen sitä, tai muista toimista, jotka voivat vaikuttaa kielteisesti laitoksen pääsyyn rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin, jos sen jäsenysvaatimukset eivät täyty, ja niiden seurauksista laitokselle.

Rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien ja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien välittäjien käyttö

47. Laitosten tulisi tallentaa transaktiotiedot niiden merkityksellisistä positioista ja merkityksellisten rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoajien käytöstä toimitettavaksi asianomaiselle kriisinratkaisuviranomaiselle kriisinratkaisua edeltävässä vaiheessa, ja niiden olisi voitava tarjota tälle pyynnöstä yksityiskohtaisempia tietoja. Kyseisiä tietoja on tarkistettava ja päivitettävä, kun rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien

¹³ Rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoajat katsotaan kriittisiksi, kun niitä tarvitaan kriittisen toiminnon tarjoamiseksi, ja olennaisiksi, kun niitä tarvitaan ydinliiketoiminta-alueen toiminnan toteuttamiseksi. Kriittiset ja olennaiset rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoajat ovat merkityksellisiä rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoajia.

palveluntarjoajien käsittelemät määrät tai niiden hallussa pitämät positiot muuttuvat olennaisesti.

Valmiussuunnitelma

48. Laitosten tulisi laatia valmiussuunnitelma, jossa kuvataan, miten ne ylläpitävät pääsyä merkityksellisiin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoajiin stressitilanteissa, kriisintarkkailua edeltävässä vaiheessa, sen aikana sekä sen jälkeen, sekä päivittää valmiussuunnitelmaa.
49. Laitosten tulisi varmistaa, että valmiussuunnitelmat sisältävät kattavasti todennäköiset toimet, joihin kukin merkityksellinen rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoaja voisi ryhtyä ennen kriisintarkkailua ja sen aikana, sekä laitoksen mahdolliset lieventävät toimet. Niiden tulisi myös kirjata odotetut vakuuksia, likviditeettiä tai tietoja koskevat vaatimukset, ja se, miten laitos aikoo ne täyttää.
50. Tarkemmin sanottuna laitosten olisi varmistettava, että valmiussuunnitelmissa esitetään muun muassa seuraavat:
 - a. toimet, joita rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoajien odotetaan toteuttavan ennen kriisintarkkailua ja sen aikana;
 - b. infrastruktuuri, prosessit ja operatiiviset järjestelyt, jotka laitos on ottanut käyttöön varmistaakseen, että rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureja koskevien sopimusten ja sääntöjen sisältämät olennaiset velvoitteet täytetään merkityksellisten rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluihin pääsyn ylläpitämiseksi;
 - c. toimet, joita laitos toteuttaisi lieventääkseen sen kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden toteuttamiseen kohdistuvia uhkia, jotka liittyvät palveluihin pääsyn keskeytymiseen tai heikkenemiseen, kuten vastuiden aktiivinen hoito, velvoitteiden ennakkorahoitus tai uskottavat vaihtoehtoiset ennakkojärjestelyt, sekä toimien todennäköiset tulokset (vaikutus kriittisiin toimintoihin, ydinliiketoiminta-alueisiin ja asiakkaisiin);
 - d. menetelmät, joilla tuetaan likviditeettivaatimusten arviointia stressissä, mukaan lukien oletukset, jotka liittyvät liiketoiminnan oletettuun määrään;
 - e. viestintästrategia.

Asiakkaiden siirrettävyys

51. Laitosten tulisi yksilöidä vaatimukset asiakkaiden siirrettävyydelle ja antaa sitä koskevat keskusvastapuoli- ja segmenttikohtaiset tiedot niistä keskusvastapuolista, joissa ne ovat selvitysosapuolena, asiaankuuluvien rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien prosessien ja

menettelyjen mukaisesti. Tähän kuuluvat tiedot erottelutavasta ja asiakastilien tyypistä sekä asiakkaiden määrystä eri tilirakenteissa.

52. Laitosten resursseilla ja järjestelmillä olisi voitava ylläpitää ajantasaisia tietoja, jotka voidaan tarjota nopeasti kriisinratkaisussa niin, että varmistetaan keskusvastapuolilla olevien asiakkaiden positioiden ja arvopaperikeskuksissa olevien asiakkaiden varojen sujuva siirto. Tietojen olisi sisällettävä luettelo seuraavista:
- a. kunkin yhteistilin asiakkaat sekä vakuuksina saadut positiot, marginaalit ja varat yhteistilin asiakaskohtaisesti;
 - b. asiakkaiden positiot, marginaalit ja varat, jotka on saatu vakuutena, asiakaskohtaisesti; ja
 - c. yksittäisten asiakkaiden varat arvopaperikeskuksessa.

Viranomaisten välinen tiedonvaihto ja viestintä

53. Rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palvelujen käyttäjien kriisinratkaisuviranomaisten olisi pyrittävä määrittämään asiaankuuluvat viranomaiset kullekin merkityksellisten rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntarjoajalle ja keskusteltava niiden kanssa kriisinratkaisun vaikutuksesta viranomaisten toimivaltaan kuuluviin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin.
54. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi pyrittävä luomaan (sovellettavan tiedonjakoa ja luottamuksellisuutta koskevan lainsäädännön nojalla) asianmukaiset tiedonjakojärjestelyt, joissa on myös varhaiset riskivaroitukset, rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palvelujen käyttäjien kriisinratkaisu- ja valvontaviranomaisten sekä merkityksellisten rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien palveluntuottajien asiaankuuluvien viranomaisten välillä.

4.1.3 Kriisinratkaisun suunnittelun hallinta

55. Laitosten ylimmän hallintoelimen olisi varmistettava, että laitos noudattaa näitä ohjeita kriisinratkaisun suunnittelussa, ja niiden on nimitettävä direktiivin 2013/36 91 artiklassa tarkoitettu liikkeenjohtoon osallistuva johtaja vastaamaan laitoksen kriisinratkaisun suunnittelusta.
56. Edellisessä kohdassa mainitun liikkeenjohtoon osallistuvan johtajan olisi vastattava vähintään seuraavista:
- a. sen varmistaminen, että laitoksen kriisinratkaisusuunnitelman laatimiseksi annetaan ajoissa tarkat ja oikeat tiedot;

- b. sen varmistaminen, että laitos noudattaa kriisintarkkailun suunnittelua koskevia vaatimuksia;
- c. sen varmistaminen, että kriisintarkkailun suunnittelu integroidaan laitoksen yleisiin hallintoprosesseihin;
- d. tarvittaessa nykyisten komiteoiden muuttaminen tai uusien komiteoiden perustaminen kriisintarkkailutoimien tukemiseksi;
- e. tärkeimpien tuotosten hyväksyminen ja asianmukaisten delegointijärjestelyjen varmistaminen tässä suhteessa osana asianmukaisia sisäisiä valvonta- ja varmistusmekanismeja (kuten kriisintarkkailun raportointilomakkeet);
- f. ylemmän hallintoelimen ja valvontaelimen muiden jäsenten pitäminen säännöllisesti ajan tasalla kriisintarkkailun suunnittelutoimien tilanteesta ja laitoksen purkamismahdollisuuksista, mikä dokumentoidaan pöytäkirjoihin;
- g. asianmukaisen budjetoinnin ja henkilöstön varmistaminen kriisintarkkailutoimia varten. Erityisesti muttei yksinomaan tapauksessa, jossa konsernin yhteisön pääkonttori on kolmannessa maassa: sen liikkeenjohtoon osallistuva johtaja varmistaa, että palkataan henkilöstöä, joka tuntee paikalliset olosuhteet, ja kriisintarkkailua suunnittelevaa henkilöstöä, joka osallistuu aktiivisesti konsernin yleisiin kriisintarkkailun suunnittelutoimiin ja pystyy antamaan tehokasta tukea konsernin kriisintarkkailuskenaariossa; ja
- h. sen ylemmän tason johtajan määrittäminen, jonka laitokset ovat nimittäneet 57 kohdan mukaisesti.

57. Laitosten tulisi nimittää kokenut ylemmän tason johtaja, joka vastaa (sisäisen) kriisintarkkailun suunnittelun / purkamismahdollisuuksia koskevan työohjelman täytäntöönpanosta, hallinnoinnista ja koordinoinnista.

58. Kokeneen ylemmän tason johtajan olisi

- a. koordinoitava ja hallinnoitava kriisintarkkailutoimia, mukaan lukien työpajojen valmistelu, kyselyiden täyttäminen ja muihin kriisintarkkailuviranomaisen pyyntöihin vastaaminen;
- b. toimittava tiiminsä kanssa tärkeimpänä yhteyspisteenä kriisintarkkailuviranomaiselle (-viranomaisille), jotta varmistetaan koordinoitu lähestymistapa kriisintarkkailun suunnitteluun, ja tärkeimpänä yhteyspisteenä kriisintarkkailustrategian täytäntöönpanossa konsernissa;
- c. varmistettava johdonmukainen ja hyvin organisoitu viestintä kriisintarkkailuviranomaisten kanssa;

- d. koordinoitava kriisintarkaisustrategian toiminnallistamista (asiaankuuluvien vaiheiden valmistelu ja testaus strategian täytäntöön panemiseksi kriisintarkaisun suunnittelun yhteydessä) ja osallistuttava harjoituksiin, joissa testataan ja arvioidaan laitoksen operatiivista valmiutta; ja
- e. tarvittaessa luotava erityisiä toimintalinjoja kriisintarkaisua koskevien aiheiden käsittelemiseksi.

59. Hallintoprosesseilla ja järjestelyillä olisi varmistettava, että kriisintarkaisun suunnittelu integroidaan laitosten yleiseen hallintokehikseen, sekä tuettava kriisintarkaisustrategian valmistelua ja täytäntöönpanoa.

60. Laitosten olisi

- a. varmistettava, että kriisintarkaisutoimia varten on riittävästi henkilöstöä sen varmistamiseksi, että kriisintarkaisua koskevat päätökset voidaan tehdä ajoissa ennen kriisintarkaisua sekä sen aikana ja jälkeen;
- b. määritettävä selvät vastuualueet, myös raportointisuhteet ja eskaloitimenettelyt hallituksen jäseniä ja hyväksymisprosesseja myöten, kriisintarkaisun suunnittelua ja kriisinhallintaa varten (kuten kriisintarkaisupäätöksen täytäntöönpano tai viestintä asianomaisten sidosryhmien kanssa), mikä kaikki on dokumentoitava erityisiin politiikkoihin ja menettelyasiakirjoihin (ja toimintaoppaisiin);
- c. varmistettava, että strategisissa päätöksissä otetaan huomioon kriisintarkaisuun liittyvät keskinäiset yhteydet, jotka vaikuttavat purkamismahdollisuuksiin (kuten fuusioita ja yrityskauppoja koskevat toimet, oikeushenkilön uudelleenjärjestely, kirjanpidollisten käytäntöjen muutokset, konsernin sisäisten vakuuksien käyttö tai tietotekniikkaympäristön muutokset);
- d. ilmoitettava kriisintarkaisuviranomaisille viipymättä olennaisista muutoksista, joita suunnitellaan elementteihin, kuten liiketoimintamalliin, rakenteeseen, toiminnalliseen rakenteeseen (myös tietotekniikkainfrastruktuurin muutoksista) ja hallintoon, ja jotka vaikuttavat kriisintarkaisun suunnittelutoimiin tai ensisijaisen kriisintarkaisustrategian täytäntöönpanoon ja purkamismahdollisuuksiin;
- e. varmistettava tehokas tiedonkulku kriisintarkaisuasioissa hallituksen, vastaavan ylemmän tason johtajan ja muiden asiaankuuluvien työntekijöiden välillä, niin että he voivat suorittaa tehtävistään ennen kriisintarkaisua sekä sen aikana ja jälkeen;
- f. varmistettava, että konsernin sisäisillä merkityksellisten palvelujen tarjoajilla on oma hallintorakenteensa ja selvästi määritetyt raportointisuhteet, että ne eivät turvaudu liikaa muihin konsernin yhteisöihin työsuhteessa oleviin johtohenkilöihin, että niillä on valmiusjärjestelyt, joilla varmistetaan, että merkityksellisten palvelujen tarjoamista jatketaan kriisintarkaisussa ja että merkityksellisten

palvelujen tarjoaminen konsernin sisällä on järjestetty niin, että vältetään etuoikeutettu kohtelu konsernin minkä tahansa yhteisön kaatumisessa tai kriisintarkaisussa; ja

- g. jos konsernin pääkonttori on kolmannessa maassa, varmistettava, että yhteisöllä on riittävästi henkilöstöä ja sen johto tuntee hyvin konsernin kriisintarkaisustrategian, mukaan lukien kriisissä sovellettavat päätöksentekoprosessit/-menettelyt, ja että se voi punnita kolmannessa maassa pääkonttoria pitävän konsernin päätöksentekoa tilanteessa, jossa toiminnan odotetaan jatkuvan, ottaen huomioon paikallisten yhteisöjen purkamismahdollisuudet.

61. Laitosten olisi otettava käyttöön laadunvarmistusprosessi, jolla varmistetaan kriisintarkaisuviranomaisille kriisintarkaisun suunnittelua varten lähetettyjen tietojen täydellisyys ja tarkkuus. Sisäisen tarkastuksen tulisi myös tarkastaa säännöllisesti laitoksen kriisintarkaisua koskevat tiedot ja suunnitelmat.

62. Laitosten olisi

- a. luotava järjestelyt, joilla varmistetaan tietojen täydellisyys ja tarkkuus;
- b. varmistettava, että sisäinen tarkastus tarkastaa säännöllisesti kriisintarkaisua koskevat tiedot (kriisintarkaisun suunnittelua koskevat toimet ovat osa vuosittaista tarkastussuunnitelmaa);
- c. varmistettava, että tarkastuskomitea valvoo laitoksen sisäisen laadunvalvonnan tehokkuutta, ja saa käyttöönsä tarkastusraportteja ja ottaa ne huomioon; ja
- d. varmistettava, että tarkastuskomitea tai muu elin tarkastelee näitä järjestelyjä säännöllisesti.

4.2 Taloudellisia resursseja koskevat vähimmäisvaatimukset komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 28 artiklan mukaisesti

4.2.1 Rahoitus ja likviditeetti kriisintarkaisussa

Likviditeettianalyysi

63. Laitosten tulisi määrittää yhteisöt ja valuutat, joita ne pitävät olennaisina¹⁴ likviditeetin perusteella, sekä likviditeettiriskin mahdolliset sijainnit konsernissa. Määrittäessään olennaisia yhteisöjä laitosten on sisällytettävä niihin komission delegoidun asetuksen 2016/1624

¹⁴ Tässä olennaisiksi valuutoiksi katsotaan ne, joista vaaditaan erilliset raportit luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

2 artiklan 4 kohdassa määritellyt merkitykselliset oikeushenkilöt mutta otettava huomioon myös kriittinen rooli rahoituksen tarjoamisessa, kuten pääsy keskuspankin järjestelyihin.

64. Laitosten olisi osoitettava kykynsä mitata ja ilmoittaa likviditeettiasemansa lyhyellä varoitusajalla, ja niillä tulisi olla valmius suorittaa likviditeettianalyysi nykyisistä positioista olennaisten yhteisöjen tasolla ja konsernin tasolla olennaisten valuuttojen määräisinä asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Niiden olisi myös voitava vahvistaa, että kunkin muun kuin olennaisen yhteisön likviditeettitarpeet ja kutakin muuta kuin olennaista valuuttaa koskevat velvoitteet eivät muodosta riskiä laitoksen likviditeettiasemalle kriisintarkistuksessa.
65. Laitosten olisi yksilöitävä likviditeettiajurit kriisintarkistusta edeltävässä vaiheessa ja kriisintarkistuksen aikana. Näitä ajureita yksilöidessään laitosten tulisi ottaa huomioon erilaisia kriisejä.
66. Laitosten tulisi varmistaa, että 68 kohdassa mainittua likviditeettianalyysiä päivitetään tarpeen mukaan olennaisten yhteisöjen tasolla, ja laitosten olisi toimitettava ajoissa kyseiset tiedot kriisintarkistusviranomaisille kuvatakseen mahdolliset likviditeetin lähteet kriisintarkistuksen tukemiseksi direktiivin 2014/59/EU liitteen B jakson 20 kohdan mukaisesti.
67. Laitosten olisi raportoitava 68 kohdassa tarkoitettujen mittarien tiedot kriisintarkistuksen kohteena olevan ryhmän tasolla kustakin olennaisesta oikeushenkilöstä¹⁵, ja tarvittaessa yksittäisistä sivuliikkeistä kriisintarkistusryhmän sisällä yhteensä, yksittäin ja jokaiselle olennaiselle valuutalle. Laitosten tulisi ilmoittaa yksityiskohtaisesti oletukset, joiden perusteella ne ennustavat likviditeettireservin likviditeettiarvon kehittymistä.
68. Laitosten tulisi simuloida tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien kassavirtoja sekä likviditeettireserviä erilaisissa kriisintarkistuskenaarioissa:
- a. kriisintarkistuksen kohteena olevan ryhmän osalta kustakin olennaisesta oikeushenkilöstä ja tarvittaessa yksittäisistä sivuliikkeistä kriisintarkistuksen kohteena olevan ryhmän sisällä;
 - b. aggregoidusti raportoitavassa valuutassa ja kunkin olennaisen valuutan tasolla, mukaan lukien kaikki valuutat, jotka ovat olennaisia laitoksen osallistumisessa rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin; ja
 - c. useilla aikaväleillä yli yön aikavälistä riittävän kauan kriisintarkistuksen jälkeen (esimerkiksi kuusi kuukautta).

¹⁵ 66 kohdan mukaisesti.

69. Kun laitokset arvioivat likviditeettiä ja rahoitusta, jotka tarvitaan kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanoon, 68 kohdan mukaisesti, niiden olisi kiinnitettävä erityistä huomiota seuraaviin:

- a. oikeudelliset, sääntelyä koskevat ja operatiiviset esteet likviditeetin siirrettävyydelle, erityisesti konsernin sisällä;
- b. velvoitteet, jotka liittyvät maksu-, selvitys- ja toimitustoimiin, myös likviditeettitarpeen muutoksiin ja lähteisiin, joita tarvitaan tällaisten velvoitteiden täyttämiseen, sekä rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien tai rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien välittäjien kielteisten toimien mahdolliset likviditeettivaikutukset;
- c. vastapuolta ja vakuuksia koskevat vaatimukset, myös ne, jotka johtuvat keskusvastapuolen ja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurin jäsenyydestä, kuten kasvaneet rahoitusvälineiden alkuvakuuksia tai vaihtuvia vakuuksia koskevat vaatimukset kriisinratkaisun aikana ja sen jälkeen;
- d. sopimukseen kirjatut keskeyttämistä, purkamista ja nettoutusta/kuittausta koskevat oikeudet, joita vastapuolet voivat käyttää laitoksen kriisinratkaisun yhteydessä;
- e. kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän ja kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän ulkopuolisten konsernin yhteisöjen väliset likviditeettivirrat ja se, onko niitä analysoitava tavanomaisten markkinaehtojen mukaan, sekä arvio niiden oikeudellisesta kestävydestä kriisinratkaisussa;
- f. oikeudelliset ja operatiiviset esteet vakuuden antamiselle ajoissa;
- g. päivänsisäisten likviditeettitarpeiden, toimintakustannusten ja käyttöpääomatarpeiden minimi ja ”huippu”; ja
- h. käytettävissä olevat keskuspankin likviditeettijärjestelyt ja niihin liittyvät ehdot ja edellytykset palveluihin pääsyn ja takaisinmaksun osalta.

Varojen ja muiden yksityisten resurssien käyttöönotto

70. Laitoksilla olisi oltava valmius

- a. yksilöidä kaikki varat, jotka mahdollisesti käyvät vakuudeksi, joka kelpaa rahoituksen tueksi kriisinratkaisussa;
- b. erottaa toisistaan kiinnitettyt ja kiinnittämättömät varat ja määritellä pantattuja ja panttaamattomia vakuuksia koskevat lailliset oikeudet;

- c. seurata käytettävissä olevia ja kiinnittämättömiä vakuuksia kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tasolla ja kunkin olennaisen oikeushenkilön tai sivuliikkeen osalta kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän sisällä yksittäin kussakin olennaisessa valuutassa; ja
 - d. raportoida käytettävissä olevista vakuuksista yksityiskohtaisesti (mukaan lukien keskuspankkikelpoisuus, valuutta, varojen tyyppi, sijainti ja luoton laatu), myös nopeasti muuttuvissa olosuhteissa.
71. Laitosten olisi toiminnallistettava vakuuksien käyttöönotto kehittämällä ja dokumentoimalla kaikki tarvittavat operatiiviset vaiheet, myös aikahorisontti ja hallintoprosessit, ja huomioiden myös sellaisten vakuuksien käyttöönotto, jotka voivat sijaita tytäryrityksissä ja/tai sivuliikkeissä, jotka käyttävät eri valuuttoja. Käytettävissä olevien vakuuksien käyttöönottoa olisi arvioitava, ja sen tehokkuutta ja toiminnallista kestävyyttä olisi arvioitava ja testattava säännöllisesti (vähintään vuosittain) kattaen esimerkiksi mahdollisuuden myydä, tehdä reposopimus tai ottaa lainaa tiettyjä varoja vastaan. Laitosten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota varojen liikkeen esteisiin ja oikeudellisiin esteisiin ulkomaisilla lainkäyttöalueilla. Tätä varten laitoksilla olisi oltava valmius laskea ja ilmoittaa niiden varojen määrä, jotka ovat vapaasti siirrettävissä konsernin sisällä, ottaen huomioon myös tarve täyttää paikalliset sääntelyvaatimukset ja operatiiviset likviditeettitarpeet.

Pääsy tavanomaisiin keskuspankin järjestelyihin

72. Laitosten olisi otettava huomioon niiden tarve ja kyky muuttaa vakuudet rahaksi kolmansien osapuolten kanssa, mukaan lukien tarve tai kyky pyytää likviditeettiä tavanomaisista keskuspankin järjestelyistä.
73. Laitosten olisi varmistettava, että ehdot, joiden mukaan laitoksen olennaiset oikeushenkilöt pääsevät tavanomaisiin keskuspankin järjestelyihin kriisinratkaisussa, otetaan myös huomioon, mukaan lukien vähimmäisehdot, jotka on täytettävä, vakuusvaatimukset, kesto tai muut ehdot.
74. Laitosten olisi voitava antaa tiedot niiden varojen määrästä ja sijainnista konsernin sisällä, joiden voidaan olettaa käyvän vakuudesta keskuspankin järjestelyjen yhteydessä, komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Rajatylyttävä yhteistyö

75. Jos kyse on rajatylyttävän konsernin kriisinratkaisusta, konsernin tason kriisinratkaisuviranomaisten ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä, jolla tuetaan konsernin laajuuden ja paikallisten kriisinratkaisun rahoitussuunnitelmien johdonmukaista ja tehokasta täytäntöönpanoa.

4.3 Tietojärjestelmiä koskevat vähimmäisvaatimukset komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 29 artiklan mukaisesti

4.3.1 Tietojärjestelmien testaus

76. Näissä ohjeissa annetaan useita ehtoja laitoksille, jotta ne voivat toimittaa ajoissa tarvittavat tiedot kriisinratkaisuviranomaisille. Tämä koskee erityisesti toiminnan jatkuvuutta sekä rahoitusta ja likviditeettiä kriisinratkaisussa. Laitosten tulisi järjestää harjoituksia, joissa osoitetaan niiden valmiudet, jotka mainitaan 4.1.1, 4.2.1 ja 4.3.2 jaksossa. Kun valmiuksia kehitetään, harjoituksia olisi järjestettävä säännöllisesti, kunnes kriisinratkaisuviranomainen on tyytyväinen ja päättää harventaa niiden väliä.

4.3.2 Arvostamista koskevat tietojärjestelmät

77. Laitoksilla olisi oltava valmiudet (mukaan lukien johdon tietojärjestelmät ja tekninen infrastruktuuri) tukea arvostustietojen toimittamista hyvissä ajoin riittävän yksityiskohtaisesti, jotta arvostukset voidaan toteuttaa asianmukaisessa ajassa. Nämä valmiudet esitetään arvostamista koskevan EPV:n käsikirjan¹⁶ johdon informaatiojärjestelmiä koskevassa luvussa.

4.4 Rajatylittäviä kysymyksiä koskevat vähimmäisvaatimukset komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 30 artiklan mukaisesti

4.4.1 Velkakirjojen arvon alaskirjauksen ja kriisinratkaisun lykkäämisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa

78. Laitosten tulisi esittää luettelo sopimuksista, jotka on tehty kolmannen maan lainsäädännön nojalla. Luettelossa olisi yksilöitävä vastapuoli, laitosten velvoitteet ja se, onko sopimus vapautettu sopimuksissa tunnustamisesta tai soveltumaton¹⁷ siihen vai onko sopimukseen sisällytetty velkakirjojen arvon alaskirjauksen ja lykkäämisvaltuuksien tunnustaminen direktiivin 2014/59/EU 55 artiklan ja 71 a artiklan mukaisesti.

79. Seuratessaan sitä, noudattavatko laitokset direktiivin 2014/59/EU 71 artiklan 7 kohtaa, kriisinratkaisuviranomaisten tulisi harkita asianmukaisimpia keinoja kansallinen lainsäädäntö huomioon ottaen:

- a. kirjeiden lähettäminen asianomaisille laitoksille;
- b. yleiskirjeen julkaiseminen/jakelu laitoksille;

¹⁶ <https://www.eba.europa.eu/eba-highlights-importance-data-and-information-preparedness-perform-valuation-resolution>

¹⁷ Mahdollisuuksien mukaan.

- c. sen odotuksen julkaiseminen, että laitosten on noudatettava vaatimusta;
- d. hallinnollisten päätösten/määräysten antaminen;
- e. uusien (paikallisten) asetusten/lakien antaminen.

80. Laitosten olisi tehtävä itsearviointi ja ilmoitettava, pystyvätkö ne toimittamaan vaaditut tiedot asianmukaisessa muodossa ja määräajassa.

81. Kriisinratkaisuviranomaisten tulisi lisäksi tarkastaa noudatetaanko 78 ja 80 kohdassa esitettyjä ehtoja käyttäen tarpeen mukaan seuraavia keinoja:

- a. pyydetään, että tiedot toimitetaan ennalta sovitussa muodossa määrätyin välein. Tätä voidaan tutkia edelleen tapauskohtaisella pyynnöllä, jolla testataan laitoksen valmiutta toimittaa pyydettyt tiedot lyhyellä varoitusajalla;
- b. pyydetään, että laitokset tekevät puuteanalyysin niiden järjestelmiin kerätyistä ja näissä olevista tiedoista verraten niitä komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2016/1712¹⁸ säädettyihin vähimmäistietoihin;
- c. annetaan laitoksen sisäisen tarkastuksen toiminnon tehtäväksi tarkastaa ehtojen noudattaminen. Tämän tarkastuksen perusteella kriisinratkaisuviranomaiselle toimitetaan lausunto, jossa esitetään tarkastusprosessin tulos;
- d. järjestetään harjoituksia.

Viranomaisten velvoitteet kriisinratkaisukollegioissa

82. Jotta purkamismahdollisuuksia voidaan seurata tehokkaasti kollegioissa, kriisinratkaisuviranomaisten olisi esitettävä jokaisessa vuosikokouksessa katsaus edistyksistä kullakin lainkäyttöalueella kriisinratkaisun viimeisimmän suunnittelusyklin aikana sekä aikataulu näissä ohjeissa annettujen vaatimusten täytäntöönpanolle. Näiden ohjeiden liitteessä 2 on malli edistymisen seuraamiseksi.

4.5 Kriisinratkaisun täytäntöönpano

83. Laitosten olisi koordinoitusti kriisinratkaisuviranomaisten kanssa kuvattava kaikki näiden ohjeiden tässä jaksossa esitetyt kriisinratkaisustrategian operatiiviset näkökohdat ja siihen

¹⁸ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/1712, annettu 7 päivänä kesäkuuta 2016, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä niiden teknisten sääntelystandardien osalta, joissa täsmennetään yksityiskohtaiseen kirjanpitoon vähintään sisällytettävät tiedot rahoitussopimuksista ja olosuhteet, joissa kyseinen vaatimus olisi asetettava (EUVL L 258, 24.9.2016, s. 1).

tarvittavat operatiiviset toimenpiteet toimintaoppaissa (mukaan lukien vastuut, eskaloitimenettelyt, laadunvarmistus ja kaikki olennaiset asetukset) ja arvioitava säännöllisesti ja testattava kyseisiä näkökohtia harjoituksissa. Laitosten olisi kyseisissä toimintaoppaissa käsiteltävä myös asiaankuuluvia skenaarioita ja kuvattava kaikki asiaankuuluvat sisäiset säännöt.

84. Koska kriisinratkaisustrategian operatiiviset näkökohdat liittyvät yleensä käytettyihin välineisiin ja koskevat monia odotuksia, jotka esitetään jäljempänä olevissa luvuissa, laitosten olisi osoitettava sellaiset testaukseen ja toiminnallistamiseen liittyvät valmiudet kuin jäljempänä näissä ohjeissa esitetään.

4.5.1 Velkakirjojen arvon alaskirjauksen vaihtomekanismi

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen vaihtomekanismin ulkoisten näkökohtien kehitys

85. Koska velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkoiseen toteutukseen osallistuu alan eri toimijoita, kriisinratkaisuviranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä kaikkien asianomaisten osapuolten kanssa ja ainakin laitosten, markkinoiden infrastruktuurien ja muiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa. Laitosten ja kriisinratkaisuviranomaisten tulisi tehdä yhteistyötä uskottavan vaihtomekanismin suunnittelemiseksi.
86. Laitosten, joiden olisi tuettava aktiivisesti kyseisiä viranomaisia, tulisi varmistaa, että vaihtomekanismia voidaan soveltaa niihin operatiivisesti. Niiden olisi esitettävä velkakirjojen arvon alaskirjauksen toimintaoppaassa prosessi, jolla pannaan täytäntöön velkakirjojen arvon alaskirjauksen vaihtomekanismi, joka on sovellettavan kansallisen sääntelykehiksen mukainen, ja korostettava, miten prosessissa
- a. käsitellään arvopaperien listauksen tai kaupan keskeyttämistä, perumista tai lykkäämistä;
 - b. käsitellään ei loppuun saatettujen transaktioiden riskiä¹⁹
 - c. käsitellään listaamista tai uudelleen listaamista ja uusien arvopaperien tai muiden vaateiden päästämistä kaupan kohteeksi;
 - d. mahdollistetaan pääoman toimitus velkojille, joiden velkojen arvoa on alennettu;
 - e. lasketaan mahdollinen mukautus, jota voidaan tarvita myöhemmässä vaiheessa, kun laitoksen kaikki tappiot tunnetaan, esimerkiksi lopullisen arvostamisen tuloksen perusteella; ja

¹⁹ Kriisinratkaisu voi tapahtua, kun arvopaperikauppa on tehty muttei vielä saatettu loppuun.

- f. sallitaan mahdollisen jäljelle jäävän pääoman vaatiminen alkuperäisen vaihtokauden jälkeen. Uusia osakkeenomistajia ja pääoman uusia omistajia ei välttämättä heti määritetä eikä heihin oteta yhteyttä velkakirjojen arvon alaskirjauksen varhaisessa vaiheessa. Näin ollen velkakirjojen arvon alaskirjausmekanismeissa heidän olisi voitava vaatia oikeuksiaan myöhemmässä vaiheessa;
- g. noudatetaan asetuksessa (EU) N:o 596/2014²⁰ säädetyjä tiedonantovelvollisuuksia.

87. Rajatylittävissä konserneissa kriisinratkaisukollegioiden/kriisinhallintaryhmien olisi määriteltävä etukäteen kotimaan ja sijaintimaan viranomaisten roolit velkakirjojen arvon alaskirjausprosessissa.

Velkakirjojen arvon alaskirjauksen vaihtomekanismin sisäisten näkökohtien kehitys

88. Laitosten tulisi ottaa toimintaoppaassa huomioon kaikki velkakirjojen arvon alaskirjauksen sisäiset näkökohdat, aikataulu, sisäiset prosessit, joilla varmistetaan tappioiden siirto kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, alaskirjauksen ja konvertoinnin yksittäiset vaiheet instrumentin tyypin mukaan.
89. Laitosten tulisi esittää toimintaoppaassa, miten ne voivat välittää tarvittavat tiedot arvostamista varten näiden ohjeiden 4.3.2 jakson mukaisesti ja velkakirjojen arvon alaskirjausta koskevaa määräystä varten.
90. Laitosten olisi osoitettava, miten ne voivat päivittää taseensa väliaikaisen arvostamisen perusteella lyhyellä varoitusajalla, kuten kriisinratkaisuviikonlopun aikana.
91. Kun laitokset määrittävät velkakirjojen arvon alaskirjauksen sisäisiä näkökohtia, niiden olisi otettava huomioon ainakin seuraavat näkökohdat: oikeudelliset esteet, kirjanpitoa koskevat esteet, verovaikutus, instrumenttien erityispiirteet, erillisyytiöt, suojaukset, kertynyt korko, itse laitoksen velat ja oletusten mukautukset.

4.5.2 Liiketoiminnan tervehdyttäminen

92. Kun päätös kriisinratkaisutoimista on tehty, on todennäköisesti toteutettava liiketoiminnan tervehdyttämistoimenpiteitä, jotta laitoksen elinkelpoisuus voidaan palauttaa järkevästi ja kattavasti. Näihin tarpeisiin kuuluvat liiketoiminnan tervehdyttämistä koskevat tarpeet, joilla pyritään palauttamaan yhteisön elinkelpoisuus, sekä palvelujen tarjoamismallin uudelleenjärjestely, jos tapahtuu siirto hankkijalle tai omaisuudenhoitoyhtiölle tai osa konsernista erotetaan erimerkiksi usean kriisinratkaisuviranomaisen strategiassa.

Liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman laatimista tukevat valmiudet

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus).

93. Laitoksilla olisi oltava tarvittaessa hallintoprosessi liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaa varten direktiivin 2014/59/EU 52 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1400²¹ mukaisesti. Hallintoprosessilla olisi varmistettava laitoksen kaikkien liiketoiminta-alojen, yksikköjen ja elinten asianmukainen osallistuminen.
94. Laitosten tulisi osoittaa, että ne ymmärtävät selvästi koordinoitijärjestelyn, josta on sovittu kriisinratkaisu- ja toimivaltaisten viranomaisten välillä direktiivin 2014/59/EU²² mukaisten liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman vähimmäisperusteita koskevien ohjeiden III luvun mukaisesti.
95. Laitoksilla olisi oltava käytössään kriisinratkaisuviranomaisille ja toimivaltaisille viranomaisille suunnattu liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaa koskeva viestintäprosessi, joka mahdollistaa sen, että viranomaiset voivat arvioida nopeasti laitoksen elinkelpoisuutta komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1400 4 artiklan mukaisesti. Prosessissa olisi määriteltävä tapa, jolla laitokset käsittelevät nopeasti toimivaltaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten esittämiä huomautuksia ja kysymyksiä liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmasta.
96. Laitosten olisi voitava osoittaa, miten liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaa voidaan muuttaa kriisinratkaisu- ja toimivaltaisten viranomaisten arvioinnin jälkeen.

Mahdollisten liiketoiminnan tervehdyttämisvaihtoehtojen määrittäminen ja niitä koskeva suunnittelu

97. Jo kriisinratkaisun suunnitteluvaiheessa olisi koordinoitusti kriisinratkaisuviranomaisten kanssa käsiteltävä elementtejä, jotka sisältyvät ennakoituun liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaan, ja joiden joko odotetaan olevan avaimena kriisinratkaisustrategian toteutukseen (mukaan lukien elementit, jotka koskevat konsernin osien operatiivista erottamista, jos käytetään usean kriisinratkaisuviranomaisen mallia tai omaisuuserien erottamista) tai jotka todennäköisesti toteutuvat (kuten elvytysvaihtoehdot tai hallittu alasajo monimutkaisissa salkuissa).
98. Erityisesti tässä yhteydessä olisi otettava huomioon komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1400 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 2 artiklan 2 kohdassa mainitut elementit sekä 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainittu kuvaus mahdollisista rahoituslähteistä.

Erotettavuus kriisinratkaisun ja liiketoiminnan tervehdyttämisen tukemiseksi

99. Jos kriisinratkaisustrategia tai ennalta yksilöidyt liiketoiminnan tervehdyttämisvaihtoehdot on määritetty edellisen jakson mukaisesti ja niiden mukaan jotkin laitoksen tai konsernin osat on erotettava, laitosten olisi osoitettava valmiutensa tehdä niin nopeasti. Tämä pätee yleensä

²¹ Komission delegoitu asetukset (EU) 2016/1400, annettu 10 päivänä toukokuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelmaan sisällytettäviä vähimmäisosatekijöitä ja liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelman täytäntöönpanon edistymisestä laadittavien kertomusten vähimmäissisältöä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 228, 23.8.2016, s. 1).

²² EBA/GL/2015/21.

usean kriisinratkaisuviranomaisen mallin tehokkaaseen täytäntöönpanoon ja strategioihin, joissa ennakoidaan konsernin osan (osien) siirtoa.

100. Tarvittaessa laitosten olisi voitava määrittää ja erottaa varallisuussalkkuja. Niiden olisi voitava yhdistää asianmukaisesti kyseiset varat ja velat, ja niiden on kiinnitettävä erityistä huomiota varoihin, joita ei voida erottaa toisistaan, ottaen huomioon, mitkä järjestelyjen tyypit on suojeltu varojen, oikeuksien ja velkojen osittaisessa siirrossa kriisinratkaisun kohteena olevassa laitoksessa direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/867²³ lisämääritelmien mukaisesti.
101. Kun osoitetaan kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän erotettavuus usean kriisinratkaisuviranomaisen strategian yhteydessä, laitosten olisi koordinoitusti kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ilmoitettava selvästi, mikä on tavoitteena oleva toimintamalli ja miten se saavutetaan kohtuullisessa ajassa. Jos esimerkiksi uudelleenjärjestelysuunnitelmassa suunnitellaan merkityksellisten palvelujen tarjonnan siirtoa puretun konsernin yhteisöstä kolmannelle tarjoajalle tai erotetulle yhteisölle, olisi osoitettava selvästi, miten tämä saavutetaan ja millaisessa aikataulussa. Sama pätee silloin, kun merkitykselliset palvelut kotiutetaan puretun yhteisön tasolla kriisinratkaisun tapauksessa.

Luvan uusiminen ja hyväksynät

102. Laitosten olisi koordinoitusti kriisinratkaisuviranomaisten kanssa yksilöitävä asiaankuuluvat valvontaa ja sääntelyä koskevat hyväksynät ja luvat, joita kriisinratkaisun toteutus edellyttää, ja mahdollisuuksien mukaan otettava käyttöön menettelyt, joilla varmistetaan tarvittavien hyväksyntien ja lupien saaminen ajoissa.
103. Erityisesti a) vasta perustettujen rahoitusyritysten tulisi hakea lupaa säänneltyjen toimien harjoittamiseksi, b) mahdollisten uusien johtajien tulisi hankkia valvontaviranomaisten hyväksynät sopivuudesta ja luotettavuudesta, c) usean kriisinratkaisuviranomaisen strategian tapauksessa ulkoistamisjärjestelyt konsernin entisten yhteisöjen kanssa voivat edellyttää hyväksyntää ja d) määräysvallan siirto uusille osakkeenomistajille voi käynnistää määräysvallan muutosta koskevien vaatimusten soveltamisen (kuten valvojan hyväksyntä määräosuudelle).
104. Toimivaltaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten olisi luotava tällaista lupien uusimista ja hyväksyntää varten selvät menettelyt vuorovaikutukseen ja koordinointiin niiden ja finanssivalvontaviranomaisten välillä.
105. Kriisinratkaisuviranomaisten tulisi koordinoitusti asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarkastaa laitosten esittämät uudelleenjärjestelytoimenpiteet. Usean

²³ Komission delegoitu asetukset (EU) 2017/867, annettu 7 päivänä helmikuuta 2017, omaisuuden osittaisessa siirrossa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan mukaisesti suojattavien järjestelyjen tyypeistä (EUVL L 131, 20.5.2017, s. 15).

kriisintarkaisuviranomaisen strategian tapauksessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kriisintarkaisun jälkeisten operatiivisten järjestelyjen elinkelpoisuuteen.

4.5.3 Kriisintarkaisun täytäntöönpanon hallinta

106. Laitoksilla olisi oltava hallintomenettelyt, joilla tuetaan oikea-aikaista päätöksentekoa kriisintarkaisussa, jotta kriisintarkaisuviranomaiset voivat valmistella tehokkaasti kriisintarkaisustrategian ja panna sen ajoissa täytäntöön, ja joilla mahdollistetaan myös asiaankuuluvien tietojen toimittaminen ja tehokas valvonta.

Laitoksen johtaminen ja määräysvalta kriisintarkaisun aikana

107. Kriisintarkaisuviranomaisten olisi selvennettävä kriisintarkaisusuunnitelmissa i) vastuut laitoksen johdossa sekä valtuudet ja hallinnointioikeudet, joita kriisintarkaisuviranomaisella, kriisintarkaisun hallinnoijalla (direktiivin 2014/59/EU 35 artiklan mukaisella erityisjohtajalla) ja laitoksen johdolla on kriisintarkaisun ja mahdollisen uudelleenjärjestelyn aikana ja ii) määräysvalta laitoksessa.

108. Jos tapahtuu siirto omaisuudenhoitoyhtiölle, kriisintarkaisuviranomaisten on mahdollisesti tehtävä sopimuksia, joilla ohjataan omaisuudenhoitoyhtiön keskeisiä toimia.

109. Kriisintarkaisuviranomaisten tulisi harkita määräysvaltaa ja johtamista koskevasta kehiksestä tiedottamista markkinoille velkakirjojen arvon alaskirjauksen aikana kriisintarkaisun yhteydessä

Johdon erottaminen ja nimittäminen

110. Kriisintarkaisuviranomaisten olisi määriteltävä, ketkä ylimmän hallintoelimen ja ylemmän johdon jäsenet erotetaan, ja nimitettävä uusi johto sen mukaan, mitkä ovat laitoksen kaatumiseen johtaneet olosuhteet ja toimet, jotka laitos tai valvontaviranomaiset ovat jo tehneet elpymisvaiheessa.

111. Kriisintarkaisuviranomaisten olisi vaadittava, että laitoksilla on vaihtoehtoja ja järjestelyjä, joilla laitoksen keskeinen henkilöstö (laitoksen määrittämä) säilytetään kriisintarkaisussa, mukaan lukien tarvittaessa helpottamaan kriisintarkaisustrategian soveltamista.

112. Toimivaltaisten viranomaisten olisi yhteistyössä kriisintarkaisuviranomaisten kanssa määriteltävä kriteerit, jotka uuden johdon odotetaan täyttävän, sekä se, mitä tietoja, ohjeita, lupia ja asiakirjoja he mahdollisesti tarvitsevat.

Määräysvallan siirto uusille omistajille ja johtajille

113. Kriisintarkaisuviranomaisten tulisi kehittää selkeä mekanismi, i) jolla järjestetään laitoksen uusi omistus velkakirjojen arvon alaskirjauksen tuloksena ja ii) jolla siirrytään tilanteeseen, jossa uudet omistajat vastaavat hallinnosta ja käyttävät määräysvaltaan liittyviä oikeuksiaan.

114. Kyseinen mekanismi olisi (tarvittaessa) julkistettava etukäteen, ja sitä olisi korostettava viestinnässä kriisinratkaisun aikana.

4.5.4 Viestintä

115. Selkeän asiaankuuluvien tietojen viestinnän velkojille, markkinatoimijoille ja muille keskeisille sidosryhmille odotetaan lisäävän varmuutta ja ennakoitavuutta, mikä rajoittaa leviämistä ja lisää luottamusta kriisinratkaisuun.

Viestintästrategia

116. Laitosten tulisi yhteistyössä kriisinratkaisuviranomaisten kanssa kehittää kattava velkojia ja markkinoita koskeva viestintästrategia kriisinratkaisun ajaksi.
117. Laitoksilla olisi oltava viestintästrategia, joka sisältää tarvittaessa malliasiakirjoja, usein kysytyjä kysymyksiä ja niihin annettuja vastauksia sekä muita välineitä, joita käytetään kriisinratkaisun keskeisissä vaiheissa.
118. Laitosten olisi yksilöitävä kriittiset ulkoiset ja sisäiset sidosryhmät, joille on tiedotettava kriisinratkaisuprosessista, mukaan lukien komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 22 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut sidosryhmät sekä merkitykselliset palveluntarjoajat tai operatiivisten varojen tarjoajat. Tulisi laatia luettelo yksilöidyistä kriittisistä ulkoisista ja sisäisistä sidosryhmistä ja pitää se ajan tasalla niin, että se voidaan jakaa kriisinratkaisuviranomaiselle.
119. Laitosten olisi laadittava kohdennettu viestintästrategia määritetyille sidosryhmille ennakoiden luottamuksellisuutta koskevat näkökohdat.
120. Viestintäsuunnitelman olisi sisällettävä kunkin määritetyn sidosryhmän osalta keskeiset välitettävät viestit (ja kyseisten viestien yksityiskohtien taso) luottamuksen lisäämiseksi laitokseen koko kriisinratkaisun ajan. Keskeisten viestien on oltava selkeitä, johdonmukaisia ja helposti ymmärrettäviä ja niiden tulisi sisältää muun muassa seuraavat:
- a. yleinen lausunto, joka perustuu siihen viestinnän tasoon, jota todennäköisesti edellytetään mahdollisesti toteutettavien kriisinratkaisutoimien mukaan; ja
 - b. tiedot kriisinratkaisun seurauksista asianomaisille sidosryhmille varmuuden ja ennakoitavuuden edistämiseksi.
121. Laitosten tulisi määritellä, milloin viestintä yksilöidyille sidosryhmille on tarpeellista, sekä strategia ja menettelyt, joilla estetään mahdolliset tietovuodot.
122. Laitosten olisi yksilöitävä, mikä taho vastaa viestinnästä (viestin määrittelystä vastaava yksikkö/toiminto) ja yksikkö/toiminto, joka vastaa viestin levittämisestä (jos eri kuin ensimmäinen), sekä tehokkaat viestintäkanavat ja infrastruktuuri, joita tarvitaan ja käytetään viestintästrategian täytäntöön panemiseksi ja keskeisten viestien välittämiseksi.

123. Laitosten tulisi määrittää markkinatoimijoille välitettävät viestit, joita niiltä voidaan edellyttää kansallisen oikeudellisen julkistamisjärjestelmän mukaisesti.

Liite 1 – Kriisinratkaisun aikataulu

124. Valitun kriisinratkaisustrategian valmistelussa ja täytäntöönpanossa voidaan erottaa eri vaiheita, esimerkiksi seuraavat: i) kriisinratkaisun suunnittelu (johon osallistuvat sekä kriisinratkaisuviranomainen, joka laatii suunnitelman ja arvioi purkamismahdollisuuksia, että laitos, joka parantaa purkamismahdollisuutta), ii) kriisinratkaisun valmistelu, iii) ”kriisinratkaisuviikonloppu” ja iv) kriisinratkaisun päättäminen.
125. Kriisinratkaisun suunnitteluun kuuluvat laitoksen oikeudellisten, taloudellisten ja operatiivisten rakenteiden analyysi, jossa yksilöidään kriittiset toiminnot ja palvelut, sekä laitoksen pääoma- ja rahoitusrakenteiden analyysi. Näiden avulla pyritään suunnittelemaan toteuttamiskelpoiset ja uskottavat kriisinratkaisustrategiat. Siihen kuuluvat myös sen arviointi, missä määrin laitokset ovat valmiita ensisijaisen kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanoon, yksilöiden purkamismahdollisuuksien esteet, ja tarvittaessa suunnitelmien laatiminen kyseisten esteiden poistamiseksi.
126. Kriisinratkaisun valmisteluvaiheessa asianomaiset kriisinratkaisuviranomaiset valmistautuvat kriisinratkaisukehyksen hyväksymiseen, mitä avustetaan riippumattomilla arvonmäärityksillä, joista ne saavat tietää, täyttyvätkö kriisinratkaisun ja velkakirjojen arvon alaskirjauksen edellytykset ja mitä kriisinratkaisuvälineitä loppujen lopuksi on pantava täytäntöön. Laitosten johdon tietojärjestelmien kyky tuottaa tarkkoja ja oikea-aikaisia tietoja on ratkaisevan tärkeää kyseisten arvonmääritysten luotettavalle ja selkeälle laatimiselle.
127. ”Kriisinratkaisuviikonloppu” on vaihe (joka toteutetaan mieluiten silloin, kun markkinat ovat kiinni, mihin nimi viittaa), joka alkaa sen toteutamisesta, että yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu, ja kattaa kaikki sisäiset prosessit, joita tarvitaan, jotta asianomainen toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä kriisinratkaisukehyksen. Jos kriisinratkaisuvälineenä käytetään nk. avoimen pankin velkakirjojen arvon alaskirjausta, laitoksilla on kuukausi aikaa velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisesta laatia liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma kriisinratkaisuviranomaisen hyväksyttäväksi. Jotta kriisinratkaisustrategia ja siihen liittyvä liiketoiminnan tervehdyttämissuunnitelma voidaan panna tehokkaasti ja vaikuttavasti täytäntöön, laitosten on luotava mahdollisuuksien mukaan ennakoiden asianmukaiset hallintojärjestelyt, viestintäsuunnitelmat ja johdon tietojärjestelmät.
128. Kun kriisinratkaisutoimet on pantu täytäntöön, kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava, olisivatko osakkeenomistajat ja velkojat, joihin toimet ovat vaikuttaneet, saaneet parempaa kohtelua, jos laitoksiin olisi sovellettu tavallista maksukyvyttömyysmenettelyä. Tähän arviointiin saadaan tietoa toisesta riippumattomasta arvonmäärityksestä, jonka avulla kriisinratkaisuviranomainen päättää, onko osakkeenomistajilla ja velkojilla, joihin toimet ovat vaikuttaneet, oikeus korvaukseen.

Liite 2 – Purkamismahdollisuuksien arviointilomake (ks. erillinen asiakirja)

Liite 3: Luettelo sopimusrekisteriin sisällytettävistä vähimmäiskentistä

Olennaiset kentät

- 1) Tunniste [katso CIR:n lomake Z 8.00, 0005]
- 2) Sopimuksen aloituspäivä
- 3) Sopimuksen lopetuspäivä
- 4) Seuraava uusimispäivä
- 5) Sopimuksen osapuolet ja yhteystiedot (nimi, rekisteröity osoite, rekisteröintivaltio, LEI tai organisaation rekisterinumero, emoyhtiö (tarvittaessa) [katso CIR:n lomake Z 8.00, 0020–0050]
- 6) Alihankkija (K/E)
- 7) Ryhmän osa [katso CIR:n lomake Z 8.00, 0060] (tarjotaanko palvelu ryhmän sisäisesti vai sen ulkopuolelta – K/E)
- 8) Kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän osa (tarjotaanko palvelu kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän sisäisesti vai sen ulkopuolelta – K/E)
- 9) Ryhmän osasto, joka vastaa sopimuksen kattamien tärkeimpien toimien käsittelystä (nimi ja yksilöllinen tunniste)
- 10) Lyhyt kuvaus palvelusta
- 11) Hinnoittelurakenne on ennakoitava, läpinäkyvä ja tavanomaisten markkinaehtojen mukainen (K/E)
- 12) (Arvioidut) vuotuiset talousarviokustannukset palvelulle yhteensä tai hinta, jos se on olennaisempi
- 13) Kriittisyyden taso (suuri, keskisuuri, arvioitava)
- 14) Kriittinen toiminto, joka on palvelulle olennainen [katso CIR:n lomake Z 8.00, 0070–0080]
- 15) Ydinliiketoiminta-alueet, joille palvelu on olennainen
- 16) Kriisinratkaisun kohteena oleva(t) ryhmä(t), jolle (joille) palvelu on olennainen (kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän nimi)

17) Vaihtoehtoisen palveluntarjoajan nimi

18) Sopimuksen lainkäyttöalue(et) tai riitamenettely, mukaan lukien sovitut tuomiomenettelyt, sovittelu ja välimiesmenettely tai sisäinen riitojenratkaisu

19) Sovellettava lainsäädäntö [katso CIR 645<35 : 68 lomake Z 8.00, 0110]

20) Valtio(t), jo(i)ssa palvelut tarjotaan (jos muu kuin tarjoajan rekisteröintivaltio)

21) Kriisintarkkailun kestävä sopimus (kriisintarkkailun kestävien ominaisuuksien perusteella) (K/E/osittain) 22) Seuraamukset keskeyttämisestä, sopimuksen rikkomisesta tai irtisanomisesta, maksujen myöhästymisestä

23) Ennenaikaisen irtisanomisen käynnistävä(t) tekijä(t)

24) Irtisanomisaika tarjoajalle

25) Irtisanomisen jälkeisen tuen kesto (kuukautta)

Lisäkielto

1) Sopimusten väliset suhteet (esim. ristiviittaukset palvelutasosopimusten ja pääsopimusten välillä)

2) Maksuehdot (esim. ennakkomaksu/jälkimaksu)

3) Automaattisen uusimisen lausekkeiden olemassaolo (K/E)

4) Määrälliset suoritustavoitteet tarjoajalle (esim. 10 lisenssiä XYZ:lle)

5) Laadulliset suoritustavoitteet

6) Irtisanomiseen oikeutettu taho / oikeutetut tahot

7) Arvioitu korvattavuusaika [katso CIR 645<35 : 68 lomake Z 8.00, 0090]